

[Freddy Madsen]

udligning imellem disse kommuner. Men det er altså ikke sket.

Man har derudover for at få kompromiset – og det er her mest tydeligt, at venstre har sat sit stempel på forslaget – på trods af at grundværdierne faktisk er steget ved den 16. alm. vurdering, taget det som argument for, at man skulle nedsætte vægten fra de 20 til de 10 pct. Det er efter vores opfattelse udelukkende sket for at imødekomme de ønsker, som venstre måtte have om at tilgodese de kommuner, hvor det måske specielt er venstres indflydelse, der er afgørende, og som man ville tilgodese i den forbindelse.

Hvad det betyder, har vi jo fået et billede af igennem de svar, som er fremkommet. Det betyder f. eks. – for at tage de store kommuner, det var jo dem, man ville hjælpe – at efter regeringens forslag får Københavns kommune en lettelse på 1,45 pct., mens hvis man opretholdt de 20 pct., så ville den få en lettelse på 2,05 pct. Hvis man tager Odense kommune, så vil den efter forslaget få en lettelse på 0,15 pct. Hvis man tager de 20 pct., en lettelse på 0,34 pct. Hvis man tager Århus kommune, så vil den få 0,24 pct. efter regeringens forslag mod 0,43 pct., altså en fordobling. Hvis man tager Ålborg, så ville den i stedet for at skulle yde et tilskud på 0,02 pct. få en lettelse på 0,13 pct. Det er klart, at et sådant forslag ville være i mere overensstemmelse med de løfter, som regeringen har afgivet, men det har man altså ikke kunnet komme igennem med fra socialdemokratiets side og har bøjet sig for venstre i den anledning.

Det korte af det lange er altså, at bloktilskuddene ikke yder nogen retfærdighed over for kommunerne. Det er helt tydeligt efter vores opfattelse, at vi har haft ret i vores kritik, når vi har sagt, at man i stedet for at gå over til bloktilskuddene burde have opretholdt refusionsordningerne.

Det glædelige ved det udvalgsarbejde, vi har været igennem, er, at det langt om længe har været muligt for os at fravriste regeringen et svar på et spørgsmål, som vi har stillet for fem måneder siden. Fru Tove Jørgensen har i anledning af vores lovforslag nr. L 46 om ændring af lov om social bistand stillet et spørgsmål i socialudvalget allerede i november måned, men det har ikke været muligt trods gentagne forespørgsler at få det igenem. Nu, hvor denne byrdefordeling skulle

hastes igennem, måtte man for skams skyld i indenrigsministeriet gå til socialministeriet og fremskaffe de tal, og så lod det sig gøre i løbet af to dage. Jeg siger det også, fordi det fortæller noget om, hvordan man agter mindretalspartierne her i tinget. Hvis det kun er deres forslag, det drejer sig om, hvis det kun er os, der skal have oplysninger, så kan det ikke lade sig gøre i løbet af flere måneder at fremskaffe oplysningerne, men hvis det ligesom skal pynte lidt på regeringens efterladenhed, så kan det altså lade sig gøre i løbet af to dage. Men vi takker dog for, at det er lykkedes at få svaret frem.

Hvis vi nu tager de samme tal, så fortæller de noget om, hvad det vil betyde, hvis man gennemførte vores forslag om de sociale refusioner. Så ville København i stedet for en lettelse på 1,45 pct. få en lettelse på 4,65 pct. Odense ville i stedet for en lettelse på 0,15 pct. få en på 3,20 pct., og Århus ville få en lettelse i stedet for på 0,24 på 3,57 pct.

Det fortæller noget om, at med de sociale byrder, der i kraft af krisen, men også under udviklingen af det almindelige sociale system er væltet over på kommunerne, ville det i virkeligheden være rimeligt, at staten påtog sig den opgave, og at man gennemførte disse sociale refusioner. Det er den eneste måde, hvorpå man kan komme hen i retning af det, man da også sagde var regeringens målsætning, nemlig at indregne de sociale kriterier med en større vægt.

Det er også igennem de forhandlinger, vi her har haft både ved første behandling og i udvalget, slået fast, hvad vi har sagt igen og igen, at der i de forløbne år siden bloktilskuddenes indførelse er sket en vedvarende, konstant overvæltning af byrder fra staten til kommunerne. Indenrigsministeren er ikke glad for at tale om overvæltning af byrderne. Nej, han siger det noget pænere. Han må vedgå, at det forholder sig sådan, men siger, at det er rimeligt, at kommunerne skal medvirke og have deres andel af den økonomiske stramning. Det lyder jo smukt. Det lader antyde, at kommunerne er sådan nogle, som faktisk står noget uden for samfundet. Altså her har vi på den ene side Danmark, som har sine økonomiske problemer, og så må kommunerne altså på den anden side også tage deres part. Den måde kan man jo også stille tingene op på, men kendsgerningen er, at det er de samme skatteydere. Det er ikke